

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTAMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-o potrivă în jidanul perzilor și în România necinstit
și înstrăinat.”Bărsă sub conducerea noului Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru instiții și fabrici — — — Lei 500

Salvați agricultura domnilor!

Tărâimea a ajuns la sapă de lemn. — În jurul conferinței dela Varșovia. — Să se aducă o lege contra cametei.

Agricultura se găsește azi la un greu impas. Nu mai reentează. Si aceasta nu numai la noi ci aproape în toate țările din Europa. Faptul, după părerea „specialiștilor” s-ar datora în primul rând, concurenței ce o fac cerealele americane celor europene. Ce-i drept, este și aceasta o cauză a crizei agricole, dar ea nu este exclusivă. Căci, în afară de concurența americană, agricultura mai are de luptat cu un dușman și mai puternic: finanța jidovească.

Jidani au interesul să provoace criza în agricultură din două motive mai importante: 1. fiindcă astfel își pot plasa capitalul cu procente cât mai mari și 2. fiindcă ea este un bunorile de a împărtășeni și printre oamenii dela țară ideile anarhiei bolșeviste.

Gândiți-vă numai la datorile ce apasă spinarea bietului tăran precum și la nemulțumirile ce le manifestă față de stăpânire și atunci veți înțelege temeinicia spuselor noastre.

Tăranul, când nu și-a mai putut valorifica recolta, s'a văzut nevoit să se împrumute. Pentru aceasta a alergat la banca jidovească, fiindcă noi avem bănci prea puține, iar o instituție de Stat care să le fi pus agricultorilor la dispoziție împrumuturi pe termen lung și cu procente mici încă nu avem. Se chinuiesc politicianii noștri, ce-i drept de vre o cățiva ani de zile, să ne fabrice un „credit agricol”, dar zadarnic. Nu discutăm acum cauzele insuccesului, dar ținem să spunem că și lor le convine această situație, pentrucă au prilejul de a încasa cât-mai multe șperțuri și au șanse de a căstiga cât mai mari comisioane. Că criza agriculturii nu-i preocupă pe acești domni e dovada că ei n'au luat nici o măsură practică pentru lecuirea răului, ci se mulțumesc și perde vremea în discuții de multă teorie. Ba ce e mai multi

Singura instituție de credit ce am avut-o cu preocupări în acest domeniu: Banca Centrală Cooperativă, s'a dedat la cea mai stearpă activitate. Știți, mă rog, în ce și-a investit capitalul această instituție? În pudră, ghete de tenis, parfumuri și... roșu de buze. Adeca tocmai cele trebuia tăranilor. Sărmănu domn Mihalache, ce-și va fi zis în gând? La ce naiba să-i dai tăranului capital să-și cumpere vite și nutreț, ori vre-o sdranță de haină? Dă-i, domnule, pudră, parfumuri și roșu de buze că atunci scapă din belea.

Si când te gândești că dela acest om a așteptat tărâimea mai multă atenție, zău, nu știu ce să mai crezi. De când e la Ministerul Agriculturii nu s'a impus prin absolut nici o faptă care ar fi înpins lucrările spre bine.

Că guvernul actual nu are nici o preocupare în direcția rezolvării crizei agricole, nu o putem spune. Dar el dă mai multă importanță laturei internaționale a acesteia. Astfel se explică faptul participării României la recenta conferință dela Varșovia, la care au luat parte de asemenea toate statele agricole din Europa. S'a hotărât să se facă un front comun contra produselor agricole americane. E un lucru început îmbucurător, nu-i vorbă, dar să nu se uite că criza agricolă are și o latură locală. Aici intervine marele rol ce trebuie să îl albe guvernul în această chestie.

El este dator să ia, în acest scop, toate măsurile necesare. Printre acestea se numără în primul rând, înființarea creditului agricol și înălțarea debandadei dela Banca Centrală Cooperativă dar, mai pe sus de toate: o lege contra cametei, căci cufătul împinge prea adânc în carnele bietului român și când va ajunge la os va fi rău.

Cel ce au urechi de auzit să audă, cel puțin în ceasul al 11-lea.

Controlul averilor.

Nu de puține ori ochii noștri au fost isbiți de exuberanță și de luxul scăpitor, cu care țin să te orbească, anumiți „stâlpi de cafenea” sau „copoi de trotuar”, tipi fără ocupație avuabilă, cari înainte de războiu nu aveau după ce bea apă, iar astăzi dispun de averi de milioane, cumpără imobilele cele mai confortabile, se plimbă în echipajile cele mai elegante și automobilele cele mai luxoase și te sfidează cu desfrâu și risipa lor scandalosă.

Aceștia sunt „bogătașii” de astăzi — „mari comercianți” și mari „proprietari” răsăriți ca din pământ, după războiu, fără ca la bază să fi avut vre-un capital bănesc sau vre-un titlu academic care să le fi permis acumularea averilor ce dețin.

Noroc de anumite falimente și fraude, ce ies din când în când la iveală și cari explică origina misterioasă a multora din averile acestor îmbogați.

Samsărăcuri de tot felul, speculații murdare, contrabande de argint, ruble și coroane, abuzuri în manipularea fondurilor sau depozitelor de mărfuri și în slujbele ce le-au fost încredințate de Stat sau de particulari, furt de aur din avere supușilor străini puși sub sechestrul — iată originea scandaloselor averi ale îmbogaților de astăzi!...

* * *

Se vorbea într'un rând de votarea unei legi pentru „controlul averilor” tuturor locuitorilor acestor țări și în special pentru controlul averilor îmbogaților de războiu, cu sancțiuni penale pentru cei îmbogați prin fraude.

Această lege ar fi fost foarte bine venită și nici un om cinstiște nu ar fi putut protesta contra ei.

Dar un asemenea control nu le convine celor îmbogați prin mijloace necinstitite, căci ar fi să infunde prea mulți pușcăriile, așa că aceștia au făcut front comun și au împiedecat votarea oricărei legi cu caracter de control al averilor.

Numerosoasele cazuri de îmboga-

Pentru jidanii și jidoviții din România.

„Pe cine nu leșă să moară nu te lasă să trăești”.

Răsfoind un ziar jidovesc, scris în „dulcea limbă românească”, rămân surprins din ce în ce mai mult. Ultimul eveniment din țară în legătură cu așa zisele manifestări anti-semitice sunt văzute și tratate, numai prin prismă intereselor evreiești. Dar să ne depărtăm puțin, pentru a face o critică obiectivă, ajungând la rezultatul dorit. Poporul român, prin bunătatea lui și indulgența confesională, nu este întrecut de nici un alt popor din lume. Am primit evreiașii și i-am împărtășit. Azi cei goi de altă dată și flămânci, au palate și ni s-au suiat că ajutorul conrupției și jidovișilor, chiar pe vîmeri. Ce vreți să-lăsăm să ne și îngroape? Banul, conrupția, calomnia minciuna, presa și toate retele, le întrebunțează pentru a ne pone grăbi. Sună vinovați preoții că arată poporul ca lea adevărată? Fiți serioși dori și nu vă jucați cu focul. De ce să aduă poporul la biserică? Ca să se roage lui Dzeu, să dea minte conducătorilor, să audă o vorbă și un sfat bun, căci în primărie ești amenințat cu moartea și la școală și se sparg geamurile (Cazurile din Borșa). Vine focul poate pus din interes sau neglijență, tot creștinul este de vină. Sbiră jidane și pișcă copii de fund, ca să te audă D. mai mare. (Cazul din Borșa cu D. Director al Ardealului). Prin presă înjurăți-ne și ne băsteliți, ca să vă audă în America. Fricosul de frică fluieră, iar vinovatul sbiră, dar tot îi paguba lui, va fi în urmă. Evrei îi mai repeze cu ajutorul, că vor pieri cățiva jidani. Cine se gândește la schilozi, orbii, orfanii și văduvele rămase după urma războiului de întregire. Voi jidani, cari ați făcut averi în spatele frontului? Cine să ajute mille de someri români din Maramureș, cari de 1 an, mânâncă pe zi numai odată, 2 cartofi fieri. Trăim în mizerie, dar din vina cui? Diu a noastră, că deschidem larg porțile să-l săturăm pe cel ce vin. „Hrănești căinele, și-ți roade vinele”. Olteanu I.

tiri prin fraudă, care ies la iveală mai în fie care zi, duc la convingere că toți oamenii cinstiți trebuie să se coalizeze și să impună votarea unei legi pentru controlul averilor. I. C. Sava

„POPORUL ALES”

(Urmare)

Să admitem totuși că au dobândit putioă libertate, dar fraternitate și egalitate niciodată. Căștigul cel mai mare l-a avut tot luda, pentru poziția și finanța sa.

Revoluția din 1907 din România a fost pusă la cale tot de Evrei, contra boerilor. El știa tulbură apa pentru a pescui. Tărani au fost impușcați și Evrei au căștigat drepturi; aceasta a fost rezultatul, în ultima analiză.

Puterea lor de a distruge Statele este formidabilă când inconștiența oamenilor politici se pune în serviciul lor după când la disperare masele populare.

Priviți numai la imensa împărătie

rusescă pe care năr fi putut-o nimicil Europa întreagă, au nimicit-o Jidani. Aceasta este idealul lor, și așa vor ajunge rând pe rând Statele creștine, dacă nu deschid ochii mari la pericolul jidovilor și jidovișilor.

Evrei par a fi găsiți în România țara făgăduinților lor.

Ca în nici o țară din lume, în România se găsesc cei mai mulți Evrei, în raport cu populația băstinașă. Dacă se urmează sistemul actual de toleranță și nepăsare, nu va trece mult și vom avea atâtia Evrei căți Români. Sună deabia că va ani de când o statistică arată că la șapte Români avem un Evreu. Deatunci a trecut timp și

valul cotropitor s'a mărit mult Ca orice paraziți, ei trăesc și se înmulțesc acolo unde hrana este mai abundantă și ne-păsarea mai mare. În România le-au aflat pe amândouă.

Tara românească nu poate avea nici o reconoscință față de poporul jidănesc deoarece el numai otrăvesc viața noastră socială, economică și politică. Singur progresul comercial, poate fi datorat lor, dar ce folos! Ei sunt contra a tot ceea ce nu este jidovesc în țara noastră.

Intră căt privește idealul nostru național și războiul pentru întregire (1916—1919) poporul ales formează o pată rușinoasă în istoria războiului nostru. Cei cățiva Evrei morți pe câmpul de luptă (spun ei), nu sunt deajuns pentru

a spăla rușinea ce ne-au făcut-o îli lui luda în timpul războiului și ocupației germane, ca trădători. Au făcut spionaj și trădare în folosul armelor centrale căutând să nimicească țara ce l-a adunat de pe drumurile lumii, încălzându-i la sănul ei cald și ospitalier.

In timpul ocupației germane Jidani și jidănitile erau amanțele ostășilor germani purtându-se după el din sat în sat, din oraș în oraș și din casă în casă pentru a ieftui și a face orgii. Ca să nu vorbesc decât ceea ce am văzut cu ochii în acele vremuri, la amintirea căror, în voluntar îmi roșesc ochii încercând aceeaș durere, cutremurându-mă din toată firea, cred că nici ei nu tăgăduiesc faptul ce l-a

Vătafii României

Dela refinoarcerea în țară și dela suirea legitimă pe tron a regelui Carol al II-lea intrată desordine spirituală în zisele partide politice, își intensifică complexul lăcomiei după dorul puterii. Și cum acest complex cere noui energii de egoism personal și de ambiții erotice, între zișii conducători apare tot mai aprinsă luptă de ponegriri reciproce; manevrele de minciuni, exercițiul de înșelăclune reciprocă și țesăturile de păcăleală subminează tot mai simțitor realele interese vitale ale țării. E deci lesne de înțeles că în această situație deplorabilă criza economică, conflictul financiar și mai presus „boala sufletească” prin care trece poporul român, din cauza cătorva vampiri politici, ca Vintilă Brătianu, Iuliu Maniu, I. G. Duca, — faimosul fabricant de minciuni, — Virgil Madgearu etc. nu peste multă vreme își vor fi atins culmile dela care nu există altă scăpare decât falimentul complet al României sau salvarea subită, pe deosebire așa după cum merită pe fiecare politician pentru nenorocirile cauzate neamului și țării.

Intotdeauna am spus că într-un Stat realitatele sociale sunt așa după cum sunt valorile sufletești a oamenilor ce conduc Statul. Făceți analiza, și apoi operația, forțelor spirituale a zișilor noștri conducători de partide politice, spre a vă convinge repede că aceste forțe la dnii Brătianu, Maniu, Vaida, Mihalache și ceilalți, toți din același aluat, nu depășesc cadrele tendinței setoasă de mărire pe căi *In conflict cu interesele reale de Stat*, nici aspirațiunile de autocratism detinut de poporul român, și nici dorințele efective de autoacaparare, în plină contrazicere cu sentimentul de abnegație de interes public național.

In fața acestor fapte semnificative ne dăm mai bine seama asupra crizei generale în care ne găsim, ne formăm o judecată mai obiectivă asupra motivelor adevărate de sărăcirea crescândă a tuturor românilor, față de progresele de îmbogățire a străin-

lor, și vedem cu ochii mai limpezi cum zi cu zi frumoasa noastră țară românească este tot mai mult împinsă spre prăbușirea ce î-se pregătește în viitorul cel mai apropiat, cu scopul de a călări pe ruinele sale împreunarea cu regimul jidănesc dela Moscova. Căci doar cine nu știe astăzi că toată politica economică a Rusiei sovietice de inundare a statelor europene cu cereale eftine și cu material lemnos sub preșul general din Europa nu are altă tendință decât lenta, dar sigura, bolșevică a popoarelor creștine de din afară de Rusia? Și cine nu știe că toată aceasta politică e opera criminală a marii finanțe internaționale jidănești, la care sunt zălogite azi atâtea state grăție oamenilor creștini, ca cei de sus, care sunt în solda acestei finanțe?

Toate aceste fapte avându-se în vedere și tot românul conștient fiind îngrijorat față de proiectul nou războiu mondial din anul 1935, în care România va fi țără cu sau fără voia sa, deoarece astăzi statele europene sunt toate date capitalului jidănesc internațional, — în afară de Italia și Spania cu mici excepții, — capital ce lucrează politic prin Franc-masoneria universală jidănească cu membri în toate guvernele din Europa, și care creiază evenimente politice după interesele realizării proiectului de a stăpâni jidani univerzul în proximul viitor, la București se lucrează tacit pentru găsirea unei formule favorabilă menținerii sfintei noastre unități naționale, față de orice eventualitate de mâine.

Zîi conducători politici „Vătafii României”, în loc de a sprijini această operă sfântă continuă munca lor nefastă, cu toată vacanța politică, de permanentă slerie a puterilor fizice și materiale a poporului în vederea acestui scop faimosul fabricant de minciuni și de intrigi I. G. Duca în ultima sa audiță la suveran a avut curajul a se pronunța contra unui guvern de dictatură, fără a fi preconisat caracterul dictaturei de o parte sau de celală,

recomandând un nou guvern liberal cu țărănișii demagogul Lupu, cu o apropiere de avescani și cu o combinație George Brătianu, excluzând pe dl Titulescu pe care nu-l poate înghiți din motive de antipatie personală. Evident că această recomandăție făudă limitată de interese personale și de partid, aşadar de departe de voință fermă de a videca toate ranele de care suferă poporul partidelor politice, a fost abandonată de Rege chiar în clipa nașterei din capul faimosului Duca. Regele rămânând și pe mai deosebită pentru întronarea unui regim capabil de a garanta siguranța și rezistența Danastiei și a întregității neamului pentru orice eventualitate, mai ales că astăzi și orbul din Brăila vede că regimul Maniu, de dictatură deghișată, nu numai că a agravat boala socială a României din toate punctele de vedere, dar a creat și state adevărate în Statul român, prin directoratele sale ministeriale și diferențele autonomii administrative, plus că astăzi are în cassa partidului său național-țărănist un capital de un miliard de lei în numerar pentru zilele de opozitie, capital stors din sudoarea și munca nenorocitului popor român.

Un guvern de dictatură personală a regelui nu înseamnă jucarea ultimei cărți a Dinastiei române, nici prepararea drumului de anexarea României la Rusia sovietică, cum susțin Vătafii României de astăzi, ci înseamnă punerea la punct a tuturor tâlhăriilor politicianilor români, urmând ca aceștia să înceapă a-și agonisi pâinea de toate zilele prin munca cinstită, exercitând profesiunea pe care au învățat-o, și nu și pentru viitor prin înșiruirea, înșelarea și prostirea poporului pentru a se vedea cocoțați în posturi de miniștri la care nu au visat nici în pântecile maicelor lor. Un guvern de dictatură personală a regelui Carol al II-lea mai înseamnă imediata vindecare a boalei sociale a României, curățând tot odată toate căile necesare adevăratelor înfloriri și fericiri a neamului românesc.

Ceasul răfușului politicianilor români se apropie.

Romulus Damian

șezat definitiv în cartea neagră din istoria noastră. Satele erau pline de Germani și „tâlmaci” jidovi care au supt toată vlaia poporului Român. Au luat ultimul ou, ultima găină, ultima viață dela curtea Românlui și ultima bucată destinate să-și astăpăteze foamea. Enigându-se în bandiți publici, Iesuia în plină zi la adăpostul balconelor germane care au găsit „un prețios colaborator” în România, în poporul jidovesc, cum bine mărturisește generalul german von Hindenburg.

Mi-aduc aminte, eră în luna anului 1917/1918 de tristă amintire. Tata era rob într-un lagăr dușman anume Östfliszona într-o trămad cu carne stricată și oase adunate din gunoaiele lagărului, iar noi: doi bunicăi bătrâni și patru copii fără tată și fără mamă, căci ne murise, blestemam soarta care fusese așa de vitregă cu noi și cu neamul nostru. Plângem zî și noapte. Odată ne vine sătirea că ne-a murit un unchiu pe câmpul de luptă, altă dată, altă rudenie; într-o zi vine chiar sunoul că însuși tata ar fi murit de mizerie în lagărul dușman și ochii noștri nu mai conțineau cu plăsul. Când am permis o scrisoare însemnată cu crucea roșie prin care ne anunța că trăește, au plâns buncii și noi, de bucurie.

În timp ce tata care luptase la Cerne și fusese prins la Oit, trăia cu resurse din gunoaie în lagărul dușman;

în timp ce noi măncam mălai cu ceapă, soldații germani, tâlmaciul jidănu și oamenii germanilor din sat consumau sub ochii noștri sunca noastră brâzuza noastră și băutura noastră.

O parte din aceste gunoae germanofile, trăesc, și astăzi, dar păcatul îi ajunge rând pe rând. Germanii sau dus, noi larăși ne-am refăcut gospodăria, dar Jidăni, fostul tâlmaci, a rămas tot în țară să și termine opera.

Acesta este aportul Jidovilor la România-Mare.

România s'a mărit; cu ce contribue el la consolidarea patriei ce-l adăpostește? Ajutând propaganda bolșevico-comunistă de peste Nistru, îndemnând muncitorii la grevă și disordini și atențând la sănătatea morală publică. Dacă țara noastră ar fi fost o țară industrială cu mentalitatea oamenilor ei politici de astăzi, de mult ar fi fost rău comunist pe aici. Revoluția de nimicire s'ar fi făcut de mult, căci și danul ar fi știut să provoace criza de numerar, prin această lipsă de lucru și gloatele ar fi fost aruncate în stradă la măcel. Dar țara noastră este agricolă; mai mult sau mai puțin, țărani este independent de finanță jidovească și puțio î-ar trebui țăraniului dela coarnele plugului să strivească ca pe o muscă pe filii lui Iuda.

Ei au văzut deci că nu pot face nimic cu muncitorii din fabrici pentru că sunt o cantitate aproape neglijabilă.

recomandând un nou guvern liberal cu țărănișii demagogul Lupu, cu o apropiere de avescani și cu o combinație George Brătianu, excluzând pe dl Titulescu pe care nu-l poate înghiți din motive de antipatie personală.

Evident că această recomandăție făudă limitată de interese personale și de partid, aşadar de departe de voință fermă de a videca toate ranele de care suferă poporul partidelor politice, a fost abandonată de Rege chiar în clipa nașterei din capul faimosului Duca.

Regele rămânând și pe mai deosebită pentru întronarea unui regim capabil de a garanta siguranța și rezistența Danastiei și a întregității neamului pentru orice eventualitate, mai ales că astăzi și orbul din Brăila vede că regimul Maniu, de dictatură deghișată, nu numai că a agravat boala socială a României din toate punctele de vedere, dar a creat și state adevărate în Statul român,

prin directoratele sale ministeriale și diferențele autonomii administrative, plus că astăzi are în cassa partidului său național-țărănist un capital de un miliard de lei în numerar pentru zilele de opozitie, capital stors din sudoarea și munca nenorocitului popor român.

Un guvern de dictatură personală a regelui nu înseamnă jucarea ultimei cărți a Dinastiei române, nici prepararea drumului de anexarea României la Rusia sovietică, cum susțin Vătafii României de astăzi, ci înseamnă punerea la punct a tuturor tâlhăriilor politicianilor români, urmând ca aceștia să înceapă a-și agonisi pâinea de toate zilele prin munca cinstită, exercitând profesiunea pe care au învățat-o, și nu și pentru viitor prin înșiruirea, înșelarea și prostirea poporului pentru a se vedea cocoțați în posturi de miniștri la care nu au visat nici în pântecile maicelor lor. Un guvern de dictatură personală a regelui Carol al II-lea mai înseamnă imediata vindecare a boalei sociale a României, curățând tot odată toate căile necesare adevăratelor înfloriri și fericiri a neamului românesc.

Ceasul răfușului politicianilor români se apropie.

Romulus Damian

Economii

Azi când situația economică a noastră este cum nu se poate mai reînțelege, săptămâna la nenorocirea de azi, cele ce ne așteaptă mâine, neintrecu ziarist Constant Bacabăsa recomandă pentru înălțarea prăbușirei generale economice — financiare, o parte din mijloacele nevoie sunt în următoare.

Economii! Economii! Economii!

Să se tale toate subvențiile, diurne și stipendiile acordate tuturor favoriților, detășașilor, celor trimiși pentru studiul comisionați în misiuni, de către legăurile și marile orașe din Apus.

Să se tale spesele de bun traiu a celor care au găsit mijlocul să trăiască în agrementele țărilor civilizate, ducând viață de prinț fără principate, pe cota ceală a mormitorilor de foame din pătră mamă.

Să se tale toate fondurile fără control ale tuturor ministrilor. Pentru măsură, interne și externe să se acorde fondurile strict trebuie cloase sub controlul de sus.

Să se tale fondurile președintelui Corpurilor legiuioare, că și automatele de mare lux în care călăfătește.

Tara este săracită, pensionarii și cu familiile lor, adăpostiți prin școală grangorii democratice sunt legați pe pernele luxoase ale limbuzelor de mare preț.

Lascăr Catargiu, Ioan Brătianu Dimitru Brătianu, C. A. Rosetti, următorul Mitropolit în birj a lui cursa. Dar pseudo-democrații cu cinci măști afară sau înălțări, nu pot face automobile, fără cinci șefi de cabină de fiecare și fără sacul cu fonduri discreție pentru împărtășirea favoriților.

Să se tale complet pofta de a se înființa funcții suplimentare în tot cursul anului, când se numesc sub tot fel de preteze, diușoși fără ocupări.

Parlamentul să nu poată funcționa decât, cel mult, o lună peste termenul constituțional de trei luni. Așa se poate ceda în vechiul regat. Astăzi, sub regimul democraticei de operă bufă, Camera deputații stau deschise aproape tot anul parlamentar primesc tot timpul, căci 36 000 lei pe lună, dar sedințele nu pot decădește decât spre seară, și de față nu este niciodată numărul delegatelor.

Mi s-a spus, nu pot garanta, că M. S. Regele, care este un mare muncitor, examinând zilnic situația și gestiunile, ar fi exmatat cu durere.

Constat că de când am lipsit de țară, din punct de vedere moral, lucrurile s-au schimbat în mult mai rău.

Acesta e adevărat!

Și, când un regim al economiei crâncene va fi inaugurat, atunci se va impușta și omorii de dictatură.

Filodră vorba printului Lorand de Mascotta:

— La ce mai e bună puterea dacă nu poți abuza de ea?

masele poporului și arătanțu-le în vreme pericolul ce ne amenință din părțile de deodată. De la ei depinde dacă generațiile viitoare să vor blestemă sau nu vor preamări.

Și înșeafărășit gândul meu se îndreaptă către ostașii țării. Vol, cari ați sănătate pe cîmpul de luptă, sau veți sănătate cînd țara vă va chemă, aveți datorie de onore, o datorie sfântă, de a cere satisfacție tuturor trași-impășilor, gunoale purtate de vînt, cari îndrăguiesc aerele de domol și cari murdăresc cu persoana lor ceeace voi sunteți cheiați a apără.

Onoarea și cinstea țării, este onoarea și cinstea voastră. Când francișonii își fac loc în viață publică în posturi de răspundere, când se strigă înălță Rusia sovietică, când se agită steagul roșu, când Jidăni bat jocuri, ceeace voi respecta și dece tăciți.

Oare săba voastră este numai o păpușerie, sau o armă al cărei vîrf trebuie să spele orice rușine adusă țării și vouă??.. Vă vrem la datorie decu un ceas mal de vremel.

Într-o cără privetește pe vol, scărboșilor, filii ai poporului ales, continuă mai departe pe calea care ați apucat-o.

Scormontă cenușă, căci nu va fi mulțumă când vor însuflare flacări, acolo unde voi ați crezut că este numai cenușă și atunci vei avea cel puțin măngăiearea că: „Plearea ta prin tine Israele”

I. D. Ungureanu.

Mare adunare baptistă din Europa centrală și Balcani în Arad.

Organul oficial al baptiștilor maghiari din România, „Szeretet” din Oradea cu data de 1 Sept. c., ne aduce următoarea știre:

Conform planului conducerii universale baptiste în ziua de 2–5 Octombrie c., se va ține în Arad o conferință regională baptistă, pentru Europa centrală și balcanică. Vor lua parte delegați din România, Bulgaria, Grecia, Sârbia și Ungaria, în frunte cu John Mas Neill președintele organizației baptiste universale — din Toronto (Canada), fratele Rushbrooke secretarul general al organizației și conducătorul secției baptiste din Europa. Un comitet special se va ocupa cu organizarea acestel conferințe, cu primirea în gara Arad a delegaților, cu încărcărarea lor și împărțirea insigniilor.

Conferința se va ține în sala Palatului Cultural, pusă la dispoziție de către primăria municipiului Arad; se va deschide în 2 O.t.c., la ora 9 a.m., va continua prin discursă — după un program care se va publica la timp, și se va termina prin o sărbătoare împunitoare în biserică evanghelică din Arad, organizată de către secția maghiară a baptiștilor, prin concursul corurilor și a muziciilor baptiste din Oradea, Arad și Timișoara.

Noi dela acest ziar național-creștin ne-am mai spus de multeori cuvântul în cehiunea sectelor religioase și totdeauna am subliniat datoria fiecărui dintr-o Români, ca să ne iubim Biserica și să ținem cu toată tăria la credința și legea străbună. Pentru că suntem conviși, că străinii niciodată nu ne vreau binele. Din contră ne exploatază și bogățile țării noastre scumpe, dar și credințele noastre religioase. De aceea și cu acest prilej ridicăm steagul împotriva lor fiind de cea mai mare și mai primejdioasă pagubă pentru unitatea sufletească a neamului nostru iubit.

Aveam motive să credem că legea noastră strămoșească, măntuitoare în trecut, nu ne va fi măntuitoare și în viitor? Dar aveam noi motive să reclamăm ajutorul sectelor pentru refacerea morală și socială a societății? Doar știm cu toții, că sectașii sunt și mai răi, decât oamenii răi din zilele noastre. Chiar zilele trecut ne-a sosit stirea unui sămbătar, care a furat din banii comunei, — iar un predicator baptist, deși avea soție și copii, trăia în legături nepermise cu o slujnică ce facea parte din adunarea lui, — iar altul tot predicator baptist, a fost găsit prin străinătate, ocupându-se cu excrocherii...

Astfel de oameni n-au dreptul să ne vorbească despre Iisus și despre mântuire și socotim ca o nerușină provocare întrarea adunărilor baptiste din Europa centrală și Balcani în Arad, — locul de reședință a celui mai aprins și activ Român și Ierah ortodox, P. S. Episcopul GRIGORIE, — care a ridicat și organizat armata și frontul de luptă, în fața pericolului sezar, care amenință tăria de rezistență și unitatea sufletească a statului și bisericii naționale.

Nu ne îndolim, că vor fi și între sectari oameni, cari într'adevăr caută și potolească setea religioasă și morală într'o formă sau alta, din convingere. Dar cel mai mulți sunt oameni interesati și îspătiți de alte interese, parte puțin creștine. Există la Orășita o bancă baptistă cu un capital de 30.000.000 — ceteți treizeci milioane Lei. Ne întrebăm: au subscris baptiștili din țara noastră, un mare majoritate oameni săraci, — un capitol atât de mare, sau el e de proveniență străină? Alternativa a două poate fi singura posibilă.

Nu sufletul și convingerea sinceră banul e pus pe primul plan. De ceea ce noi cerem să încețeze străinii și nația internațională, cel puțin pe teritoriul țării noastre; — baptiștili să se slăbească cu dragostea lor fățărică, iar frații noștri români să stie: „Dragostea străinului, E ca umbra spinului, La ușa Românilui...” Vom mai reveni,

Barbu.

Rugăciune.

*Doamne, fă din mine omul așteptat de Tara mea
Întărește-a mea răbdare, să-i ascult pe toți bătrânilor
Căi plâng și îmi spun în șoapte că au suferit Români
Risipiti prin țările străine, lanțuri de robie grea.*

*Plâng bătrânilor, plâng orfanii, plâng, privind în ochi mei
Par cără vrea să-mi spundă: „Frate, strigă căt te ţine gura
Cău murit copiii noștri și părinții, strigând: Urraal!
Ca să simt uitări de lume, fără pâine, fără el...”*

*Doamne, dă-mi putere m'e să te pot chema la noi
Ca să vezi cum stau străinii în belșug și 'n-libertate
În Mărila Românie, unde cer al mei dreptate
Pe sub steaguri umiliite și tărate prin noroi!*

*Peste capetele noastre greu apăsa un blestem
România-Mare gema prejucătu în ruină
Iar copil ei se ceartă și toți codrile ei susțină
Doamne, sufletele noastre de mai mare rău se tem!*

*Ai în mână soarta noastră de creștini și de Români!
Fă, să piardă tot blestemul de pe glia strămoșescă
Pe de-asupra Țării noastre pune azi să ne păzească
Spiritele tale bune și ai milă de bătrânilor!*

*De orfani te îngrijeste și trimite-le în vis
Pe părinții lor din Ceruri, să le fie mângâdere
Micii făpturi de ceară părăsește de putere
Și sortite să tot plângă până ochii și au închis!*

*Și trimete 'n „Românie” creștinescul Tău îndemn:
Din altare să se 'ndrepere glasul Tău de înfrățire
Să pornească mic și mare din biserică 'n oştirile
Ca să fie Țara gata când ne va veni vre-un semn!*

*Fă, dusmanul să se teamă de Poporul Românesc!
Și te spune: că durerea presărată peste Țară
Se preface 'n România, într'o clipă 'n foc și pară,
Foc în care pier dusmanul neamului cel vitezesc!*

Dimitrie Stănculescu.

Suntem prea buni.

Zic suntem pea buni ca să nu zic prea indolenți—nepăsători, ceeace este caracteristica noastră a românilor

Imbrățișem cu dragoste de frați pe oricine, chiar dacă acel imbrățișat în chimir sau în mână de la spate fiind ascuns pumnul sau boamba ucigașoare.

Nu este ceva nou, cele ce voiesc să spun sunt toate cunoscute și suferințele sunt încă vii, și încă multe trupuri poartă urmele crutului rusesc, streangului unguresc, cuțitului bulgăresc și mii de gospodării distruse de camăta jidovească sau de otrăvile lor.

Sunt încă în viață sute de martiri ai Ardealului, cari au stat în temnițele reci ale ungurilor, condamnați la zeci de ani pentru că au simțit românește, sunt în viață sute și mii de văduve și orfani cari și azi își depășesc soții și părinții, impușcați de brutele ungurești. — Îmi aduc aminte de povestirea unui venerabil protoiereu. „Stam în Stația Coșa, aşteptăm trenul de legătură Era un frig străநic, m'am rugat de împiecatul de mișcare să mă lase în birou, a acceptat cu greculeț după ce m'a întrebă de știu ungurește; i-am răspuns că nu desigur. — În birou mai era și al doilea funcționar. — Au vorbit multe de toate și au început să și povestească bravurile din răsboi. „Eu povestea unul dacă nu am spăzură 20 de români să nu mi văd casa — Luam căte unul și duceam în pădure și puneam să apele căte un meseacă și după ce-i dam una în cap și legam de meseacă și îl dam drumul; să fi văzu cum băjăia valahul în vîrful meseacăului” bravo! aproba celalalt și ambii rădeau cu lacrimi. „Eu procedam astfel sigur, dardam lovitură mai mari, punem soldați de ai noștri să strângă ciuperci otrăvite le făcăm ciobă și poftă. Dlor prinzoneri la masă, să-i fi văzut Piște după un ceas cum se tăvăleau pe jos mai mare hazul” iardși răs. — Mă îngrozescă macabrele lor povestiri, am sărit în sus și chiar pe limba lor spurcați i-am bujocorit, i-am blestemat i-am amenințat că-i reclam, m'au dat afară. — Am reclamat murdarele, îngrozitoarele fapte ale bestiilor ungurești, cari se hrăneau cu pâinea românească stropită cu săngele a opt sute de mii de români și nu li s'a făcut nimic, termind astăzi venerabilul protopop.

Să mai însir faptele ungurilor cari împărtășesc sunt neîndreptății. — Intreb ce ar fi făcut ungurii cu unul de ai noștri dar murdar la suflet ca Szele Belaș streangul sau glonțele! Trecem la bulgari. — Căți din vechiul regat au uitat pe 1913, au uitat luptele de la Turtucaia și masacrele bulgarilor contra prinzonierilor sau rănitilor.

Zilele trecute s-au deschis zeci de criminali odioși din acele timpuri, întreb eu ce a făcut justiția militară și civilă?

In loc de pedepse li se fac legi ca să predomină biata populație română macedoneană smulsă de la locul lor bun sau rău, ca aici să dea pest mai rău, să ordone bieților Moți sau să alunge pe braii luptători

Olteni. — Ce poate fi mai trist decât aceasta.

Avem pe Ruși dincolo în Basarabia cari cu toate mijloacele și chiar cu obâlduirea guvernului caută să introducă comunismul și la noi, pentru a trage folosă în urmă.

Cei mai mari crimiști, oei mai periculoși indivizi vin de peste Nistrul și sunt primiți, imbrățișați.

Mai avem și alte popoare minoritare, dar sună demne, s'au assimilat cu poporul nostru și aici sunt buni cetățeni, — Cine poate zice o vorbă rea de Turci cel mai blajin, cel mai de treabă dintre minoritari, nimeni și nimic contra lor.

Cea mai periculoasă minoritate o formează grupul sau poporul jidovesc, și autohtonii și mai ales cei ce au invadat în ultimii zece ani teritoriul românesc.

Această nație mai rea ca lepra caută prin cele mai murdare mijloace să distrugă azișământul țărei. — Prin corupție voiește să acapareze totul viața economică, politică și cea națională este amenințată.

Cel mai mare contingent de spioni și de trădători ni'l dau jidani și jidani au fost totuși primiți în instituțiile de stat, administrație și cei mai durerosi lucru, i-am primit în armată.

Instituțiile particulare toate sunt în mână jidaniilor, pădurile, fabricile de cherestea, lâna sau postavul, cerealele, bâncile, căciuimile, fabricile de spirit etc. etc. toate, toate sunt acaparate de jidani — Vedem mii de falimente, incendii, au început și crime odioase făcute de spurcatul neam a lui Iuda

In școli nu mai pot încăpea copii românilor căci sunt săraci nu se pot menține. — Avem profesori, ingineri, avocați, doctori români, cari sunt muritori de foame; pentru ei nu sunt locuri căci s'au ocupat de jidani.

Faceți vă rog o socotă căci jidani sunt șomeri fără lucru și căci români — Ei bine nu este rușine ca un inginer român diplomat să ajungă la primul postul de portar ca să nu moară de foame el și familia, în timp ce inginerii jidani au umplut posturile din administrația statului cu leșuri grase.

Mă întreb și întreb oare simțământul național, dragostea de ce este românesc, iubirea și dorința de a salva la vreme biata națională a românilor să a spulberat? Nu mai avem suflet românesc? Dorm cei mari? să se trezească la strigătele noastre desperate a celor mici, le vom da ajutor, să nu ne lase pe noi să salvăm țara, căci suntem mulți dar proști și nu știm de ne vom purta cu mănușii cu dușmanii țărei — Am ajuns la ceașul al 12 lea; răndarea și bunătatea românilui au și ele un sfârșit. — Amin.

Jak Invalidul
Brașov.

Rugăm achitați abonamentul!

Înțăinarea prin căsătorie.

Stim că o națiune, deci și noi Români de sânge, alcătuim un tot organic după cum este un arbore sau un corp omenesc. Membrele organismului nostru național sunt diferențele categorii sociale, începând cu rădăcină, care este rădăimea și continuând cu trunchiul și crengile cari formează alte categorii desvoltate din rădăcină, cum ar fi industria și comerțul, pe urmă floarea și fructul acestui arbore al națiunii ce nu sunt altceva decât: cultura, mintea, știința și morala românească precum și justiția românească. Cu alte cuvinte tot ce are neamul mai ales, mai deosebit mai specific formează așa numita clasă cultă. Aceasta joacă rolul capului și prin urmare nu poate să fie decât românească, deoarece numai atunci va simți și înțelege la fel cu capul și cu toate membrele pe cari le va ocroti și desvolta spre binele și prospătarea întregului organism. Se înțelege dela sine, că o națiune nu poate exista decât având întregii și specific naționale toate membrele ce o compun, ca săngele ce se urcă din rădăcinile clasei rurale, după cum spune d. A. C. Cuza, să se poată urca liber, circulând și dând viață întregului organism și urcându-se sus să producă „floarea culturii”. Tot d. Cuza mai spune, că „clasele culte sunt floarea inteligenței unui popor și tocmai ca floarea unui pom, ea trebuie pentru dânsul să înflorescă și lui să-i aducă roadă. Deci e o datorie de a simți exclusiv cu poporul din care faci parte”. Când însă acel săngă, care este totul în materie de naționalitate, nu este curat, ci amestecat cu altul străin, atunci acel om care îl are în vine să așeze singur din organismul națiunii sale. El nu mai poate simți și gândi la fel cu națiunea din care se crede că face parte și deci nu mai poate fi reprezentantul ei. Fiecare este ceiace și este săngele.

Cercetând astfel puritatea săngelui clasei noastre conducătoare, constatăm cu tristețe în suflet, că din cauza săngelui lor amestecat, corcit, cel mai mulți sunt străini de simțirea românească. Si acestei cauze își datoră toate actele de împilare națională, ce suferim zilnic din partea lor. Cu excepția cătorva boeri români și a personalităților ridicate din clasa de jos a țăruimii românești, toți conducătorii și oamenii noștri de cultură sunt niște corcături, în a căror genealogie, dacă căutăm găsim amestec de sânge grecesc, jidovesc, bulgăresc, rusesc... deci nici măcar de rasă latină, dacă nu în prima generație atunci în a doua sau foarte apropiată.

Este cea mai principală datorie pentru noi de a nu ne înstrăina săngele, care trebuie păstrat curat, dacă vrem să mai dănuim ca români. Căsătoria cu străine este cea mai gravă dintre primejdiiile unui neam și de aceia ar trebui opriță prin lege. Afirm că acestei cauze de prim ordin își datoră faptul, că noi nici până astăzi nu avem, din punctul de vedere al adevăratului nostru suflet românesc, un loc meritoriu în marele concert al neamurilor creștine europene. Dar îl vom avea și încă nu peste mul-

Dimitrie Oniță.

Intâmpinare.

In legătură cu scrisoarea deschisă adresată P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie și publicată în numărul anterior al ziarului ținem să declarăm că nu ne luăm răspundere pentru cele publicate, iar credincioșii din Lî pova sunt sfătuți și din partea noastră, ca să aștepte cu răbdare hotărârea autorității bisericești, — iar cel nemulțumiți cu ea, să o apeleze la forurile competente.

Cât privește calitatele candidatului de preot ales d Radu Crăciun, îl cunoaștem ca pe un bun creștin și distins și valoros prieten al faptelor bune și drepte.

Direcția.

Informații.

— Se fac niște profeții în ultimul timp pline de măngâieri demne de a demoraliza și mai mult omenirea. Așa se vorbește cu siguranță despre Izbuțnică peste patru ani a unui războl și mai grozav decât cel trecut. Iar unii mari învățăți profetesc nici mai mult nici mai puțin decât nimicirea lumii, ceea ce s-ar întâmpla chiar în 9 Aprilie 1931.

— Nu-ți vine să crezi și totuși este adevărat că în zilele de azi când atâți românași cu diplome mor de foame la Primăria din Brașov dintre 17 candidați români și un singur ungur este ales ca comisar de inventariere jidu-n-neamț ungurizat Aschaner Iózsef, fost ofițer în armata lui Kún Béla, ca refugiat în Ungaria.

Tot la aceea Primărie a fost ales secretar general Emili Szakáts, care a făcut parte din poliția de spionaj în timpul războului. Dar pentru Dzeu unde suntem?

— Aflăm cu multă satisfacție că prietenii noștri stud. Dânilă, Totu și tovarășii lor neputându-se dovedi sarcina lor nimic ilegal, au fost eliberati din închisoarea Câmpulung.

Trăiască justițial!

— După porcăria dela „Lómds” vine alta parță și mai mare, anume societatea potrolică „Astra Română” din București strânsă și ea ca și Lómás, s-a aflat că o fraudat fiscul cu peste 500 milioane. El ce pedeapsă merităticiilor de felul acestora, decât pedepsa cu moarte prin streang. Iată cum ne înșală jidu-ni și, iată cum ne putem scăpa de ei!

— In Rusia s-au dat ordine severe ca toate cărțile de rugăciuni și lucrurile sfinte să fie nimicite, arse. Cel ce va ascunde astfel de lucruri va fi pedepsit cu moarte. Iată de ce sunt capabili jidu-ni bolșevici! Duel nu-i mai răbdă!

— Un bun creștin a donat cu mulți ani naivete o casă a sa din Ghioroc sfîntel bisericii de acolo lăsând prin testament ca apartamentele acelei case să nu se închirieză nici când vreunui jidu-ni și nici pământurile să nu se arindze străinilor. De zece ani și până acum s'a ținut cont de dispozițiile donatorului, de dorința lui cu valoare de ordin din testament, iar acum sfîntia sa Tătarul cel cu „mal încet cu Regele Carol... v'atî ars” a binevoită a desconsidera acele dispoziții închirind pînă la casei unui jidu-n și arendând pământul ungurilor. Nouă ne este rușine!

— Neîntrecuta noastră parașutistă, doară Brăescu, care se aruncă din aeroplane de marți înălțimi a suferit un accident. Anume la serbarele aviatice dela Satu-Mare după ce se aruncase din avion la o înălțime de 2000 metri și fiind dusă de vînt a căzut pe un pom și atunci nemai atârnând de parașută nici o greutate s'a închis și de aci a căzut doară Brăescu pe pământ și s'a fracturat piciorul drept pe 2 locuri. Îi dorim sincer grabnică înșănătoșare.

Dr. D. Cosma

Medic-Inspector general reîntorcându-se din călătoria de studii și-a reluat consultațiunile.

Arad, Piața Catedralei No. 7.

— Nu demult discutam cu cățiva prieteni despre C. F. R. și toți eram de părere că miserile cele multe ce se fac* instituției nu pot avea altceva de scop decât că vor să o coaceze să o dea în arăndă vreunui societății străine. Si azi scrie deja întreagă presă despre concesionarea C. F. R. E bine dacă amanetăm toate bogățiile țării și instituțiile statului ca telefon, drumuri, căi ferate, ce rost mai avem de milniștril, de conducători etc. De ce să nu dăm în arăndă și paza țării și armata și țara întreagă fiindcă o țară fără drumuri, telefon și căi ferate proprii, nu se mai poate numi țară independentă? Poate că în vederea concesionării căilor ferate se aruncă pe drumuri personalul crăciun român și cel străiu este menținut în serviciu!

* din partea celor chemați „specialiști” stupizi și laici tâmpisi

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. G. 2751/1930.

Publicație de licitație.

Subsemnatul delegat judecătorească aduce la cunoștință publică că în urma decisului Nr. G. 2751/1930 al judecătoriei Hălmagiu se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Septembrie 1930 ora 4 p. m. la locuința urmăritului din comună Josăgel în favorul lui Gros Rudolf din Josăgel repr. prin adv. Dr. Mihail Nicula din Hălmagiu, pentru suma de Lei 935 capital și accesori se va vinde prin licitație publică obiectele secvestrate și anume: 1 vacă cu vițel roșu ceș. 1 sură cu grajd și cari sau prețuit în sumă de Lei 12.500.

Hălmagiu la 28 August 1930.

Langher Teodor
delegat judecătorească.

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. G. 2381/1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătorească aduce la cunoștință publică în urma decisului Nr. G. 2381/1930 al judecătoriei rurale Hălmagiu se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Septembrie 1930 ora 5 p. m. la fața locului la locuința urmăritului în comună Gurahonț, în favoarea urmăritului Dr. Mihail Nicula avocat în Hălmagiu, pentru suma de 9454. Lei capital și accesori, se vor vinde prin licitație publică obiectele secvestrate și anume: 10 mc. piatră 5 lemne din care 3 de gorun și 2 de plop de 4 metri lungime 38 buc. lemne de brad pentru coarne de acoperis, 18 lemne de gorun cioplite, 2 mc. lemne de foc, 80 pari pentru gard precum și 300 st. pătrăți grădină care este extra carte fonduară. Toate acestea sau evaluate în sumă de Lei 17.380.

Hălmagiu, la 1 Septembrie 1930.

Langher Teodor
delegat judecătorească.

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. G. 1866/1930.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul delegat judecătorească aduce la cunoștință publică că în urma decisului Nr. G. 1866/1930 al judecătoriei Hălmagiu se fixează termen pentru efectuarea licitației pe ziua de 15 Septembrie 1930 ora 2 p. m. în comună Hălmagiu la locuința urmăritului în favoarea lui Vasile Roșu avocat în Hălmagiu pentru suma de Lei 1607 capital și accesori se vor vinde prin licitație publică obiectele secvestrate și anume: 1 căntar și 3 stelaje de prăvălie cari s-au prețuit în suma de Lei 17.000.

Intrăt mobilele cari ajung la licitație ar fi fost execvate și de alții și aceșia ar fi căstigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI din 1908 § 20 și anume în favorul lui, Societatea „AGRONOMUL” societate de asigurare Arad repr. prin Dr. Emeric Zubor adv. în Arad.

Hălmagiu la 28 August 1930.

Langher Teodor
delegat judecătorească.

CREDIT, pe 6%, Seasă luni și jumătate,

Prinții Ghete, Pantosi, ieșline, pentru Dame, bărbați, și copii,

LA FIRMA MARCU BOTĂ

Arad, Bul. Regele Ferdinand No. 27.

Tipografia

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. 5817/1929.

Publicație de licitație.

Una sură cu grajd, una colnă, una ladă, un plug, un car tulei de porumb, 2 vaci, una scroafă, una mașină treiler, și 2 petrii de moară care sau sechestrat în favorul urmăritorei Soția lui Popa Ioan, dela urmăritii din comună Săratu și din Honișor, pentru incasarea capitalului de lei 25 000 și accesori, se vor vinde prin licitație publică în ziua de 22 Septembrie 1930 ora 5. 1/2 în comună Honișor la domiciliu urmăritor în preț de strigare de 21.500 lei.

Hălmagiu, la 25 August 1930.

delegat judecătorească.
Gheorghe Balta.

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. G. 2601/1930.

Publicație de licitație.

Subsemnatul delegat judecătorească aduce la cunoștință publică că în urma decisului Nr. G. 2601/1930 al judecătoriei Hălmagiu se fixează termen pentru efectuarea licitației pentru ziua de 17 Septembrie 1930 ora 4 p. m. la fața locului la locuința urmăritului în favoarea lui Dr. Mihail Nicula din Hălmagiu pentru suma de Lei 935 capital și accesori se va vinde prin licitație publică obiectele secvestrate și anume: 1 vacă cu vițel roșu ceș. 1 sură cu grajd și cari sau prețuit în sumă de Lei 12.500.

Hălmagiu, la 28 August 1930.

Langher Teodor
delegat judecătorească.

Judecătoria rurală Buteni. Secția Cf.

Nrul 956/1930 cf.

Extract din publicație de licitație.

In urma cererii de executare făcute de urmăritorul Grünberger Ignatie din Oradea urmăritelui Stepan Eva căs. Mureșan Filip, dom. în Buteni

Judecătoria Rurală Buteni secția Cf. a ordonat licitație execuțională în ce privește imobilul situat în comună Buteni (circumscripția judecătoriei rurale Buteni) cuprins în Cf. a comunei Buteni Nrul protocolului cf. 771 sub Nr. de ordine A L. 8(1016.1017) a. 1. a): intravilan cu casa: (în preț de strigare 80.000): Optzeci mii Lei: (pentru incasarea creanței de 7798 Lei capital și accesori).

Licităținea se va ține în ziua de 30 luna Septembrie anul 1930 ora 10 în localul oficial al Cf. ușa Nr. 10.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic de căt jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorească 10% din prețul de strigare drept garanție, în număr sau în efect de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanță constând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de căt cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit.

Dată în Buteni la 4 lunie 1930.

Aj. judecător. director Cf.
J. Stefaniga m. p. Kocza Iuliu m. p.

grăffier,
Indescifrabil.

Pentru conformitate.

Programul Cinematografelor Duminecă în 7 Septembrie 1930.

Central:

Steaua Broadwayului

Select:

Venea o moară pe Siret...

Elite:

Juratul al 13-lea.

Grădiniște:

Carmen din St. Pauli

G. atetică. Arad.

Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad.

Judecătoria Rurală Nădlac.

No. 283/1930.

Publicație de licitație.

Subsemnatul delegat executor prin aceasta public că în urma deciziei No. G 2231/929 și exec 6348 1929 date în favoarea lui Banca Timișoarei reprezentată prin Dr. T. Caba ca substitut alui Dr. I. Becher și Dr. G. Zigler din Timișoara pentru incasarea creanței de 7000 lei capital și accesori. Se desigur termen pentru licitație publică în ziua de 22 Septembrie 1930 ora 4,30 în comună Șeitîn sub No. 75 unde se vor vinde la licitație publică următoarele: 15. kg. ardei roșu măcinat și 30 aje ardei roșu însărat pentru uscat precum și toate celelalte mobile cuprinse în procesul verbal de execuție No G 2173/1929 și suprasechistrate prin procesul verbal No G 2231/1929 asupra cărora este fixată licitație pe același zi la ora 4 d.m.

Toate acestea mobile să aibă evaluat în sumă de 13700 lei.

Nădlac, la 20 August 1930.

Pentru conformitate

Del. executor.
V. Mocuța m. p.

Judecătoria rurală Hălmagiu.

Nr. G. 976/1930.

Publicație de licitație.

35 treizeci și cinci acțiuni de Bancă a 500 lei în valoare totală de 17 000 în favorul urmăritorilor frații László el comp. Arad pentru incasarea capitalului de 200.000 și accesori, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitații să fixează termen pe ziua de 19 Septembrie 1930 ora 4 d.m. la sediul judecătoriei rurale Hălmagiu unde acțiile sunt depuse în depozit judecătorească.

Bunurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX. 1881 §-ul 107 și 108 celor cari dau